

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Karsten Hønge
Karsten.Honge@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

30. September 2016

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 2. september 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 542 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Hønge (SF).

J.nr. 2016-5015

Spørgsmål nr. 542:

”Hvilken effekt har tidligere forringelser af dagpengene haft på medlemskab af A-kasserne? Er der forskel på effekten afhængig af A-kasse?”

Svar:

For så vidt angår spørgsmål om effekten af stramninger i dagpengesystemet på forsikringsgraden fremgår det af Dagpengekommisionens arbejdspapir om Frivillig eller obligatorisk forsikring mod ledighed, at:

”Løbende ændringer af dagpengesystemet, forkortelser af dagpengeperioden, ændringer i kontanthjælpssystemet og den aktive arbejdsmarkedspolitik har bidraget til at sænke den strukturelle ledighed og øge den strukturelle beskæftigelse. Den mindskede ledighedsrisiko ved et generelt lavere ledighedsniveau kan medvirke til at gøre dagpengesystemet mindre attraktivt.

Det er særligt ændringer i selve dagpengeordningen, som må forventes at påvirke tilslutningen til dagpengesystemet. Ordningen er gennem de seneste 20 år blevet justeret og strammet ad flere omgange.

Den næsten konstante forsikringsgrad for personer over 30 år tyder imidlertid ikke på, at ændringerne har haft væsentligt gennemslag på tilslutningen til forsikringsystemet. Det skal formentlig ses i sammenhæng med, at de fleste ændringer har omfattet varighedsafkortninger, og at medlemsbidraget som sådan ikke er ændret. Det kan også skyldes, at der reelt ikke er et alternativ til dagpengesystemet, for personer som ønsker at være forsikret mod indkomstbortfald ved ledighed. Samtidig med at en væsentlig del af udgifterne til dagpenge ikke finansieres direkte af medlemmerne selv, men af det offentlige via skattesystemet.

En analyse fra Det Økonomiske Råd (2014) viser, at knap 2/3 af alle forsikrede ikke har modtaget dagpenge i løbet en tiårig periode. Det indikerer, at en stor del af befolkningen vælger at ”overforsikre” sig. Deres nytte af at have forsikringen, herunder for nogle muligheden for at være tilmeldt efterlønsordningen, og den sikkerhed den indebærer, overstiger dermed prisen ved forsikring, selvom de aldrig kommer til at benytte sig af forsikringsordningen.

Det må på den baggrund forventes, at tilslutningen til dagpenge systemet for en stor gruppe af de forsikrede kun i begrænset omfang påvirkes af en afkorting af dagpengeperioden, idet gruppens risiko for at havne i ledighed og for at blive langtidsledige er meget begrænset.

Derfor er der heller ikke umiddelbart grund til at tro, at dagpengereformen fra 2010 vil indebære et større fald i forsikringsgraden. Det skal også ses i sammenhæng med, at de seneste tal fra AK-samvirke viser, at forsikringsgraden i perioden primo 2009-medio 2014 stort set er uændret (målt som andel af AKU-arbejdsstyrken)."

Jeg kan henholde mig hertil. For så vidt angår dit spørgsmål om forskel i effekten på tværs af a-kasser er det ikke en problemstilling, som Dagpengekommissionen har berørt i deres hovedrapport eller arbejdsrapport. Så vidt jeg er orienteret, findes der heller ikke andre analyser, der undersøger spørgsmålet.

Venlig hilsen

Jørn Neergaard Larsen